

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 8**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Landskrona.

22. 2. 14.

Älskade käraste!

Det förefaller mig som en riktig synd, då jag sätter mig att skriva till dig, men nu ger jag samvetskvälen för haten och gör det i alla fall. Se, jag har varit borta i ett par dagar och då hopar sig arbetet. Skrivor, lektioner, som skola tagas igen, styrelsesammanträden, artighetsbref, affärsbref, släktbref, öfversättarkorrespondens. Bakpal för en litteraturföre-

pagne brus - För närvarande
tycker jag nog ej om dig egent-
ligen, utom jag är förälskad. Jag
skrattar åt det tjäff, och det skall
du också göra. Det går snart öfver.
Se, det är, när människor lifva i
sorg, som de blifva oemotståndliga.
För mig. I fjol kvälde sig hela
mitt svärmeri omkring en fröken
Alberti i Danmark, som var så
mycket yngre, att hon knappast kunde
se en människa, i hörnas kretsade
det om fröken Klade, hon, den där
philosophie doktorn, som en gång
gjorde en doktor, som burit sig
skamligt åt mot henne. Nu är det

för hela lifvet och tal rätt många
sprakar, innan jag tar min till-
gifvenhet ifrån någon, som ägt den,
men det svärmeri, som jag kan
skänka vid första bekantskaper,
det går och kan ej komma åter.
Eller kan du hålla det kvar?
Det synes mig, som skulle du förstå
det bättre än någon jag råkat
förr. Men jag tänkte ändå,
att eftersom jag ej för närvarande
kan skriva till dig, utom att tala
därskap och ej se dig, utom att
kyssa eller omka dig, så är det
bäst du vet, att det ej är så farligt
med saken bara litet chaus-

famn jag ^{en} människa smed en
antyclaus till ögon. Det vill sä-
ga, att det var värdt i deen, som
påminste om dig. Det kokade upp
i mig af sjundaade längtan, då
jag såg dem. Är det inte grynnt
att vi ej kunna få vara ticsam-
mans nu, när vi äro nya för
hvarandra och så intresserade af
att gräfvra igenom hvarann sty-
cke för stycke. När vi nu rä-
kas igen, så äro vi väl hvar för
sig upptagna på annat håll,
med andra psykologiska studier.
Jag är inte ombytlig till händer,
men till intresse. Jag tycker om

du. stek, om du vore här.

Du är djärf, som förs tala med
dina vänner om dina vänner.
Jag förs det aldrig, åtminstone
ej beröms, räkas så vederbörande,
så bli de vanligen rasande, fice-
der. Nu tror jag då inte, att du
sagt idel beröm om mig till fru
Harburg, men på samma gång
är du för ädelmodig att hafva
sagt henne alla mina fel.
Ja, det får du göra nästa gång,
annars kan jag då aldrig hoppas
på att komma ticsätta med både
henne och hennes man och det
skulle vara mig kärt.

ning, penninganskaffande för sjuk-
vårdsförening, är detta och ännu mer
nog eller synes du att jag bör ha rätt
att skriva till dig, inman allt detta
nyttiga och tråkiga är undantröskadt.
Men då skulle det ju dröja flera
dagar, och jag vill så fastligt gärna.

Jag har varit i Danmark från
Fredag förmiddag till Måndag aftan.
Det var den vanliga lekten med
uppläsning, grandäter, tal, byrådnin-
gar och sönoderstilsande sällskapslif
och du, som föraktar dylik påfäng-
lighet, skulle väl ha känt dig illa
till mods, så jag talar ej mer därav.
Jag ville bara säga, att därinne